

CRNA GORA
MINISTARSTVO PRAVDE

Broj: 01-190-3216/18-2

Podgorica, 11. maja 2018. godine

I Z V J E Š T A J
O ZAVRŠENIM PREGOVORIMA O ZAKLJUČENJU
UGOVORA IZMEĐU CRNE GORE I UJEDINJENOG KRALJEVSTVA
VELIKE BRITANIJE I SJEVERNE IRSKE
O IZRUČENJU

1. UVOD

Vlada Crne Gore, na sjednici na sjednici od 29. marta 2018. godine, utvrdila je Osnovu za vođenje pregovora o zaključenju Ugovora između Crne Gore i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske o izručenju.

Za članove delegacije za vođenje pregovora određeni su: Nikola B. Šaranović, generalni direktor Direktorata za međunarodnu pravosudnu saradnju i projekte u Ministarstvu pravde, šef delegacije, Tatjana Raspopović, generalni direktor Generalnog direktorata za međunarodno-pravne poslove u Ministarstvu vanjskih poslova, Snežana Maraš, načelnica Direkcije za međunarodnu pravnu pomoć u Ministarstvu pravde i Ognjen Mitrović, načelnik Direkcije za međunarodnu pravosudnu saradnju Ministarstva pravde.

Delegaciju UK predvodio je Stefan Vitković (Stephen Witkovich), zamjenik Odsjeka za međunarodna krivična pitanja u Home Office.

Pregovori su vođeni putem elektronske komunikacije, a shodno članu 12 stav 1 Zakona o zaključivanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, Vladi se podnosi Izvještaj o završenim pregovorima o zaključenju ugovora između Crne Gore i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske o izručenju.

2. TOK PREGOVORA

Kao što je navedeno u Osnovi, inicirajući razgovore na temu bilateralnog ugovora o izručenju, britanska strana posredstvom Home Office-a dostavila je Ministarstvu pravde Crne Gore ugovor koji je ta država zaključila sa Republikom Albanijom, kao model za ugovor sa Crnom Gorom. Podsjećanja radi, Ugovorom između Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske i Republike Albanije o dopunjavanju Evropske konvencije o ekstradiciji iz 1957. godine, strane ugovornice saglasile su se da se član 6 (1) (a) Evropske konvencije o ekstradiciji (pravo da odbiju izručenje državljana) neće primjenjivati između njih u izvršavanju njihovih međusobnih obaveza prema Konvenciji, odnosno da se izručenje neće odbiti iz razloga što je traženo lice državljanin zamoljene države. Ostale odredbe ugovora odnose se na procedure ekstradicije, vremensko i teritorijalno važenje, kao i ratifikaciju, stupanje na snagu i raskid Ugovora.

2.1. Pozicija Crne Gore

Umjesto ovog modela, crnogorska delegacija je 2. aprila 2018. godine predložila model Dodatnog bilateralnog ugovora uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine, koji ima za cilj olakšavanje njene primjene, a koji je naša država zaključila sa Republikom Italijom ("Službeni list CG - Međunarodni ugovori", br. 1/2014 od 15. januara 2014. godine). Ovaj ugovor se razlikuje od ponuđenog modela

ugovora između UK i Republike Albanije jer propisuje da zamoljena država, u skladu sa odredbama Evropske konvencije, može da izruči sopstvene državljane koje potražuje država molilja u cilju pokretanja krivičnog postupka za krivična djela za koja se, prema propisima obje države, može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i više ili zbog izvršenja kazne zatvora ili bilo koje odluke kojom se ograničava lična sloboda traženog lica, u trajanju od najmaje pet godina. Kada se izručenje zahtijeva za svrhe izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična sloboda, predviđeno je da zamoljena država može sama da izvrši tu sankciju ili da naloži ograničavanje lične slobode licu u skladu sa domaćim zakonodavstvom. Kada se izručenje traži za svrhe pokretanja krivičnog postupka, strane su saglasne da izručenje može da podliježe povratku traženog lica u zamoljenu državu nakon što se protiv njega završi sudski postupak, kako bi se izvršila izrečena kazna ili druga mjera kojom mu se ograničava lična sloboda a koju je izrekla država molilja. Ako se zahtjev za izručenje odnosi na dva ili više djela, od kojih svako predstavlja krivično djelo u skladu sa propisima obje države, i pod uslovom da jedno od njih ispunjava propisane uslove, određeno je da zamoljena država može odobriti izručenje za sva ta djela.

2.2. Pozicija Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske

Odgovarajući na ovaj predlog, Home Office je prihvatio model ugovora koji je predložila crnogorska delegacija, uz predlog da se, umjesto „Dodatni bilateralni ugovor između Crne Gore i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i sjeverne Irske uz Evropsku konvenciju o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine koji ima za cilj olakšavanje njene primjene...”, ovaj sporazum naslovi “Ugovor između Crne Gore i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske kojim se dopunjava Evropska konvencija o ekstradiciji od 13. decembra 1957. godine i koji ima za cilj olakšavanje njene primjene”.

Predložena su i dva stava (1 i 2) u Preambuli Ugovora, koji glase:

“POŠTUJUĆI ljudska prava i vladavinu prava,

SVJESNE garancija prava na pravično suđenje optuženom u okviru svojih pravnih sistema, uključujući i pravo na suđenje pred nepristranim sudom uspostavljenim zakonom“.

Prihvaćen je predlog crnogorske strane da strana ugovornica može da izruči sopstvene državljane koje potražuje država molilja u cilju pokretanja krivičnog postupka za krivična djela za koja se, prema propisima obje države, može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i više ili zbog izvršenja kazne zatvora ili bilo koje odluke kojom se ograničava lična sloboda traženog lica, u trajanju od najmaje pet godina.

Predložen je dodatni stav (2) u članu 1 (“Izručenje državljana”) prema kojem, kada se izručenje zahtijeva u svrhu izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična

sloboda, izručenje može biti odbijeno ukoliko zamoljena država preduzme izvršenje te sankcije ili naloži ograničavanje lične slobode licu u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

Predložen je dodatni član 3 (“Vremensko vađenje”), shodno kojem se ovaj ugovor primjenjuje na svaki zahtjev (uključujući zahtjev za tranzit), koji je podnesen na dan ili nakon dana njegovog stupanja na snagu, zatim da se primjenjuje na krivična djela počinjena prije ili nakon njegovog stupanja na snagu, kao i da se Ugovor primjenjuje u slučaju njegovog raskida na zahtjeve (uključujući zahtjeve za tranzit) koji su primljeni prije datuma prestanka primjene Ugovora.

Takođe, predložen je i dodatni član 4 (“Teritorijalno vađenje”), u skladu s kojim će se Ugovor primjenjivati i na Ostrvu Man, i na bilo kojoj drugoj teritoriji za čije je međunarodne odnose odgovorno Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske i na koju je primjena Evropske konvencije o ekstradiciji proširena ugovorom između Strana.

Na kraju, predloženo je da se izmijeni odredba o stupanju na snagu Ugovora, odnosno predlog da Ugovor stupa na snagu šezdeset dana od dana prijema posljednjeg obavještenja kojim ugovorna strana zvanično saopštava drugoj diplomatskim putem da je procedura potvrđivanja ugovora na nacionalnom nivou završena.

3. USAGLAŠENI TEKST UGOVORA

Ne nalazeći da bilo koji od predloga Home Office-a nije u skladu sa Osnovom za vođenje pregovora o zaključenju Ugovora između Crne Gore i Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske o izručenju, crnogorska delegacija ocijenila je prihvatljivim predloge britanske strane, definišući i pitanje stupanja na snagu ovog Ugovora, na dan prijema posljednjeg pisanog obavještenja, diplomatskim putem, kojim Strane obavještavaju jedna drugu da su njihove unutrašnje pravne procedure za stupanje na snagu Ugovora ispunjene.

Saglasno navedenom, rezultat pregovora je usaglašeni tekst Ugovora, kako slijedi:

**UGOVOR IZMEĐU CRNE GORE I UJEDINJENOG KRALJEVSTVA VELIKE
BRITANIJE I SJEVERNE IRSKE KOJIM SE DOPUNJAVA EVROPSKA
KONVENCIJA O EKSTRADICIJI OD 13. DECEMBRA 1957. GODINE I KOJI
IMA ZA CILJ OLAKŠAVANJE NJENE PRIMJENE**

Crna Gora i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske (u daljem tekstu: Strane)

POŠTUJUĆI ljudska prava i vladavinu prava,

SVJESNE garancija prava na pravično suđenje optuženom u okviru svojih pravnih sistema, uključujući i pravo na suđenje pred nepristranim sudom uspostavljenim zakonom,

U ŽELJI da unaprijede saradnju između dvije zemlje u stvarima izručenja, dopunjujući odredbe Evropske konvencije o izručenju 13. decembra 1957. (u daljem tekstu: Konvencija), posebno u odnosu na predaju i tranzit svojih državljana,

BUDUĆI da Crna Gora, potpisnica Konvencije, nije povukla izjavu u odnosu na čl. 6 (1) i 21 (2) navedene Konvencije koju je dala Savezna Republika Jugoslavija 30. septembra 1992. godine, prilikom deponovanja svog instrumenta pristupanja Konvenciji, kojom Crna Gora trenutno odbija predaju i tranzit svojih državljana,

NAMJERAVAJUĆI da ovim Ugovorom uklone pravne prepreke za predaju državljana zamoljene države u svrhu krivičnog gonjenja ili izvršenja krivične sankcije na teritoriji države molilje i tranzita državljana jedne države preko teritorije druge države po zahtjevu za predaju treće države,

ODREĐUJUĆI da odredbe predviđene Konvencijom ostaju na snazi u odnosu na bilo koje drugo pitanje koje nije predviđeno ovim Ugovorom,

Saglasile su se kako slijedi:

Izručenje državljana

Član 1

1. U skladu sa stavom 2, izručenje neće biti odbijeno na osnovu toga što je traženo lice državljanin zamoljene države u sljedećim slučajevima:

(a) Kada se izručenje traži s ciljem u cilju krivičnog gonjenja za krivična djela za koja se, prema propisima obje Strane, može izreći kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina ili zbog izvršenja kazne zatvora ili bilo koje odluke kojom se ograničava lična sloboda traženog lica, u trajanju od najmanje pet godina,

(b) Kada se izručenje traži s ciljem izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična sloboda u trajanju od najmanje pet godina, koja je traženom licu izrečena presudom nadležnog suda države molilje;

2. Kada se izručenje zahtijeva u svrhu izvršenja sankcije ili druge mjere kojom se ograničava lična sloboda, izručenje može biti odbijeno ukoliko je zamoljena država preduzme izvršenje te sankcije ili naloži ograničavanje lične slobode licu u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

3. Kada se izručenje traži s ciljem krivičnog gonjenja i traženo lice je državljanin zamoljene države, izručenje može biti uslovljeno povratkom traženog lica u zamoljenu državu nakon što se protiv njega okonča sudski postupak, kako bi se izvršila izrečena kazna ili druga mjera kojom mu se ograničava lična sloboda, a koju je izrekla država molilja.

4. Ako se zahtjev za izručenje odnosi na dva ili više djela, od kojih svako predstavlja krivično djelo u skladu sa propisima obje Strane, i pod uslovom da jedno od njih ispunjava uslove predviđene stavom 1 ovog člana, zamoljena država može odobriti izručenje za sva ta djela.

Tranzit državljana

Član 2

Pod istim uslovima predviđenim članom 1 ovog Ugovora, Strana će dozvoliti tranzit preko svoje teritorije onog lica koje treća zemlja izručuje drugoj Strani u skladu sa odredbama Konvencije, izuzev u slučajevima kad to nije moguće iz razloga javnog reda i mira.

Vremenska primjena

Član 3

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na svaki zahtjev (uključujući zahtjev za tranzit shodno članu 2), koji je podnesen na dan ili nakon dana njegovog stupanja na snagu.

2. Ovaj Ugovor primjenjuje se na krivična djela počinjena prije ili nakon njegovog stupanja na snagu.

3. U slučaju raskida ovog Ugovora u skladu sa članom 5, na zahtjeve (uključujući zahtjeve za tranzit shodno članu 2), koji su primljeni prije datuma prestanka primjene Ugovora, primijenit će se ovaj Ugovor, bez obzira na njegov raskid.

Teritorijalna primjena

Član 4

Ovaj Ugovor primjenjivaće se:

(a) u Crnoj Gori;

(b) (i) u Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije i Sjeverne Irske,

(ii) na Ostrvu Man, i na bilo kojoj drugoj teritoriji za čije je međunarodne odnose odgovorno Ujedinjeno Kraljevstvo i na koju je primjena ovog Ugovora proširena ugovorom između Strana;

Ratifikacija, stupanje na snagu i prestanak

Član 5

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu na dan prijema posljednjeg pisanog obavještenja, diplomatskim putem, kojim Strane obavještavaju jedna drugu da o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim pravom.

2. Ovaj Ugovor se može mijenjati u bilo koje vrijeme pisanom saglasnošću između Strana. Svaka izmjena stupa na snagu u skladu sa procedurom predviđenom u stavu 1 ovog člana i dio je ovog Ugovora.

3. Bilo koja Strana može raskinuti ovaj Ugovor pisanim obavještenjem drugoj Strani upućenim diplomatskim putem. Otkazivanje stupa na snagu šest (6) mjeseci od dana upućivanja navedenog obavještenja.

KAO POTVRDU NAVEDENOG, doljepotpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

Sačinjeno u, dana..... 2018. godine, godine u dva originalna primjerka na crnogorskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ZA VLADU CRNE GORE

ZA VLADU UJEDINJENOG KRALJEVSTVA

VELIKE BRITANIJE I SJEVERNE IRSKE

AGREEMENT BETWEEN MONTENEGRO AND THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND SUPPLEMENTING THE EUROPEAN CONVENTION ON EXTRADITION OF 13 DECEMBER 1957 AND AIMED AT FACILITATING ITS APPLICATION

Montenegro and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (hereinafter together “the Parties”),

HAVING DUE REGARD for human rights and the rule of law,

MINDFUL of the guarantees under their respective legal systems which provide an accused person with the right to a fair trial, including the right to adjudication by an impartial tribunal established pursuant to law,

WISHING to improve cooperation between the two Countries in the matter of extradition supplementary to the provisions of the European Convention on Extradition of 13 December 1957 (hereinafter “the Convention”), in particular with reference to the surrender and transit of nationals,

CONSIDERING that Montenegro, a party to the Convention since 6 June 2006, has not withdrawn the declaration in respect of Articles 6(1) and 21(2) of the Convention made by the Federal Republic of Yugoslavia on 30 September 1992, when depositing its instrument of accession to the Convention, by which Montenegro currently refuses the surrender and transit of its nationals;

RECOGNISING that by this Agreement the Parties intend to remove legal barriers to the surrender of the nationals of the Requested Party wanted for prosecution or to serve a sentence in the territory of the Requesting Party and to the transit of the nationals of either state through the territory of the other in service of a request for surrender of a third state;

SPECIFYING that the provisions envisaged by the Convention shall remain in force with regard to any other issue not governed by this Agreement,

Have agreed as follows:

Extradition of nationals

Article 1

1. Subject to paragraph 2, extradition shall not be refused on the ground that a person sought is a national of the Requested Party in the following cases:

(a) where extradition is sought with a view to prosecuting the person for a criminal offence and the conduct on which the offence is based is punishable under the laws of both Parties with a sentence of imprisonment or any other order restricting personal liberty of at least five years; or

(b) where extradition is sought for the purposes of executing a sentence of imprisonment or any other order restricting personal liberty of at least 5 years, imposed on the person following his or her conviction by a competent court of the Requested Party.

2. Where the extradition of a national of the Requested Party is sought for the purposes of executing a sentence or any other order restricting personal liberty, extradition may be refused where that Party undertakes to execute the sentence or order in accordance with its domestic law.

3. Where extradition is sought for the purpose of prosecution, and the person sought is a national of the Requested Party, surrender may be made subject to the condition that after having been tried, he or she is returned to the territory of the Requested Party in order to serve there the sentence or other order restricting personal liberty passed against him or her by the Requesting Party.

4. If the request for extradition concerns two or more offences, each of which constitutes an offence pursuant to the laws of both Parties, and provided that one of them fulfils the conditions provided for in paragraph 1 of this Article, the Requested Party may grant extradition for all of those offences.

Transit of nationals

Article 2

Under the same conditions specified in Article 1, either Party at the request of the other, shall authorize the transit across its territory of a national surrendered to the other Party by a third State in compliance with the provisions of the Convention, unless this is not possible for reasons of public order.

Temporal application

Article 3

1. This Agreement shall apply to any request (including a request for transit under Article 2) submitted on or after the date on which it enters into force.

2. This Agreement shall apply to offences committed before or after the date on which it enters into force.

3. In the event of termination of this Agreement in accordance with Article 5, requests (including requests for transit under Article 2) received before the date on which the Agreement ceases to have effect, shall continue to be governed by this Agreement notwithstanding its termination.

Territorial application

Article 4

This Agreement shall apply:

- (a) (i) to the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;
- (ii) to the Isle of Man, and to any territory for the international relations of which the United Kingdom is responsible and to which the application of this Agreement shall have been extended by agreement between the Parties;
- (b) To Montenegro.

Ratification, entry into force and termination

Article 5

1. This Agreement shall enter into force on the date of the receipt of the last written notification, through diplomatic channels, by which the Parties shall inform each other of the completion of the ratification procedure in accordance with their legislation.
2. This Agreement may be amended at any time by written agreement between the Parties. Any amendment shall enter into force in compliance with the procedure provided for in paragraph 1 of this Article and shall be part of this Agreement.
3. Either Party may terminate this Agreement at any time by giving notice to the other Party through the diplomatic channels. Termination shall be effective six (6) months following the date of such a notice.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement

Done at London, this.....day of in two originals, each in English and Montenegrin languages, both texts being equally authentic

FOR THE GOVERNMENT OF MONTENEGRO

FOR THE GOVERNMENT OF
THE UNITED KINGDOM OF
GREAT BRITAIN AND
NORTHERN IRELAND